

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietary Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput XI. (a) Idem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

professionem emitteret; sed quia senex erat, ipsa uxore contra votum ita solenniter emissum matrimonium contrahere, ut in textu antecedenti notatur.

CAPUT XI.

(a) Idem.

Charissimus in Christo filius noster R. (b) Rex Illustris Suevorum Apostolani nostro literis, & nuntio humiliter nunciavit, quod cum esset adolescens, & dilecta uxor ejus juvencula, mutuâ fide voto contrahendi legitimi matrimonii se adstringentes, invicem consensum suum, accedente (c) voluntate parentum, arrarum donatione roboraverunt. Postmodum verò claræ memoriæ N. patre suo ab inimicis occiso, cum per bellorum aduersitatem undique premeretur, & habito cum hostibus suis congressu, victus, fugatusque fuisset; quia timebat, ne ipsa sponsa ab inimicis suis per violentiam raperetur, & alias similis ei non inueniretur in Regno, quam sibi posset matrimonialiter copulare: de suorum, & ejusdem sponsæ consilio factum est, quod in conventu habitum sanctimonialium monasticum sine proposito perpetualiter retinendi suscepit, & ibidem per aliquot annos moram fecit, ne quid ab inimicis in juria pateretur. Quam cum pace reddidit, & obtento de inimicis triumpho, solenniter duxisset, cum grandi exultatione uxorem, & ex ea filios suscepisset, unum eorum de communi consensu, & electione Principum Sueviæ in Regnum sibi instituit successorem: procedente verò tempore, prædicta uxor gravi infirmitate correpta, cum se de hac vita crederet decessuram, timore mortis inducta, continentiam vovit. Cumque Rex ipse nollet eam contristare, concessit ad (d) tempus; nunc autem se continere proponit non posse; & quod licitè posse fieri arbitratur, ad thorum uxoris sue cupit redire: & ad reprimendas æmulorum suorum detractiones, & obloquia, petiit à nobis dari sibi in mandatis, ut uxorem suam auctoritate nostra maritali affectione petraçter, non obstante voto continentia in eam ab ipsa emissio; & ab eodem Rege ad tempus approbato. Verùm quia super his nos ad plenum non potuimus elicere veritatem, f. t. cognitionem eorum, & decisionem canonicam duximus committendam, per A. f. m. ut super his inquiratis diligentius veritatem; & si vobis constiterit, quod prædicta mulier primò fuit inter moniales recepta timore violentia, & rapina, & propositum profitebatur se habuisse nubendi, cum inter eas moram faceret, præsertim cum postmodum in facie Ecclesiæ publicè Regi nupserit, & usque ad hæc tempora cohabitando, filios ex ea suscepit, eam denunciatis præfato monasterio non teneri; non enim factum illud contractum matrimonii potest dirimere, etsi fortè posset matrimonium contrahendum impedire. De alio verò ita sollicitè discretio fraternitatis vestra discutiatur, quod si inueneritis eandem gravi infirmitate depressam, continentiam vovisse, & virum ejus ad tempus præbuisse consensum, maxime si non idem vir peræquè continentiam voverit perpetuam, eandem viro cohabitare faciat, & invicem utrumque maritali affectione tractare.

NOTÆ.

i. (a) **C**elestinus.] Ita etiam legitur in secunda collectione, sub hoc titul. cap. 3. nullibi tamen exprimitur, quibus Prælati Pontifex describat.

(b) **Rex illustris Suevorum.**] Non accipias textum hunc de Suevis, & eorum Rege, quorum Imperium in Gallecia duravit per 174. annos, donec à Leo Vigildo Gothorum Rege eorum Regnum deletum fuit, & in Gothos translatum anno 585. ut referunt Sanctus Isidorus in *chron. Suevor.* Roderic. Tolet. *de rebus Hisp. lib. 2. cap. 14.* & in *hisp. Suevor. cap. 2.* Ioan. Valcus in *chron. Hisp. anno 584.* Olaus Magnus *lib. 16. hist. Goth. cap. 9.* Sahabedra in *chron. Goth. cap. 15.* unde cum ultimus eorum Rex Mirus dictus decessisset anno 584. non pote-

rat temporibus Cælestini III. reperiri Rex Richardus, de quo in præfenti. Agitur ergo in hoc textu de Rege Sueviæ, cujus Regnum est ultra quinquagesimum quintum Septentrionalis latitudinis gradum ad mille Italica millaria, quâ latissimum est, usque ad septuagesimum secundum gradum extenditur; longitudine mille quinquaginta non extendit. Regnum fuit olim incolarum multitudinem plenum; Regiam dignitatem electivam antea, postea hereditariam fecit, ut plura adducentes de Suevis, & eorum nobilitate tradunt Cyriacus Spangemberger. Martinus Crusius, Ceilerus ejus generis scriptores, & Bucelinus *rom. 1. German. sacra. fol. 6. & tom. 3. fol. 12.*

(c) **Voluntate parentum.**] De consensu parentum

parentum in nuptiis filiorum agemus in cap. 1. de
despons. impub.

confensisset, non posset eam licite repetere, ut probaui supra in cap. 1. ex quo commentario præsens
petendum est.

(d) Concessit ad tempus.] Aliàs si in perpetuum

CAPUT XII.

(a) Idem.

Placet nobis, & tuam prudentiam commendamus, quòd in causis dubiis Sedis Apostolicæ consilium requiris. Licet enim præditus sis scientiâ litterarum, ad matrem tuam Rom. Ecclesiâ idcirco deuotè recurris, ut habitâ, super quo dubitas, responsione condignâ, quam in similibus seruire formam debeas, euidenter agnoscas. Per dil. autem filium W. Decanum Cathalaun. Apostolatum nostrum sollicitudo tua consuluit, utrum mulier, quæ credens (b) mortuum maritum, habitum religionis assumpsit, & eo reuerso, de monasterio (c) educa fuit, post obitum viri sit ad obseruantiam regulæ compellenda? Super quo disc. tuæ sic respondemus, quod licet votum ejus non tenuerit usquequaque, eatenus tamen fuit obligatorum, quatenus se poterat obligare: promisit enim intrando monasterium, se non exacturam carnis debitum, quod erat in potestate ipsius; redire uero ad seculum, in ejus potestate non erat, sed in potestate mariti: & ideo quantum ad ipsam tenuit votum, quod post viri obitum tenere non desit, cum ad eum casum redierit, à quo poterat efficax habere principium. Consultius itaque dicimus, & ei congruentius ad salutem, prædecessoris enim felicitatis memoriæ Alexandri (d) Papæ vestigia imitantes, ut uanitatibus seculis derelictis, ad monasterium redeat, ubi bonâ ducta intentione professionem fecit, & habitum religionis accepit. Si uero ad hoc induci non poterit, in uitam ipsam credimus non cogendam.

NOTÆ.

1. (a) [Dem.] Ita etiam legitur in secunda collectione, sub hoc tit. cap. 4. sed nec in ea exprimitur Prælatus, cui rescribat Pontifex, & forsitan scripsit Episcopo Cathalaunenfi, de qua Ecclesiâ egi in cap. 57. de elect.

(b) Mortuum maritum.] Et per consequens cum falsa causa, argum. final. ff. de hered. instit.

2. (c) Educa.] Per maritum, qui jure eam repetebat, ex traditis in cap. 1. hoc tit. unde cum professio nulla esset ex defectu consensus viri, ideo Cælestinus ait, defuncto viro monendam eam esse, non cogendam, ut ad monasterium reuertatur; quoad castitatem uero promissam tenetur soluto matrimonio eam seruire, quia renuncians juri proprio, eam promittere valebat. Basilii lib. 9. de matrim. cap. 11. & lib. 10. cap.

final. probaui in cap. quidam 3. hoc tit. ubi textum hunc exposui.

(b) Alexand. III.] Relati in cap. 1. hoc tit. Nec huic constitutioni aduersatur P. Blesensis epistol. 19. ubi uxor, quæ falso rumore decepta, & mortuum virum existimans, professionem in monasterio emisit, & reuerso marito egredi coacta fuerat, mortuo ipso viro non cogitur redire ad monasterium, ex ipsius Blesensis sententia; immò alteri nubere potest. Nam id accipiendum est, quando votum castitatis emisit, cum habita consideratione ad vitam, & professionem regularem; quia tunc cum professio ipsa nulla sit, deficiente consensu ipsius viri, non solum eo defuncto ad religionem redire non cogitur, uerum & ad secundas nuptias transire valet, juxta adducta supra in capite 3.

CAPUT XIII.

Innocentius III. Archiepiscopo (a) Pisan.

AD Apost. Sed. Et infra: Cum autem vir & uxor una caro sint per copulam conjugalem effecti, nec una pars uerti possit ad Dominum, & altera in seculo remanere, profectò non est alter conjugum recipiendus ad obseruantiam regularem, nisi reliquus perpetuam continentiam repromittat: nec vitam quoque debet mutare, nisi fortè ejus ætatis sit, ut sine suspitione incontinentiæ valeat in seculo remanere.